

DEFINIRANJE SEMANTIKE

Ivan Bratko
FRI, Univerza v Ljubljani

DEFINIRANJE SINTAKSE IN SEMANTIKE

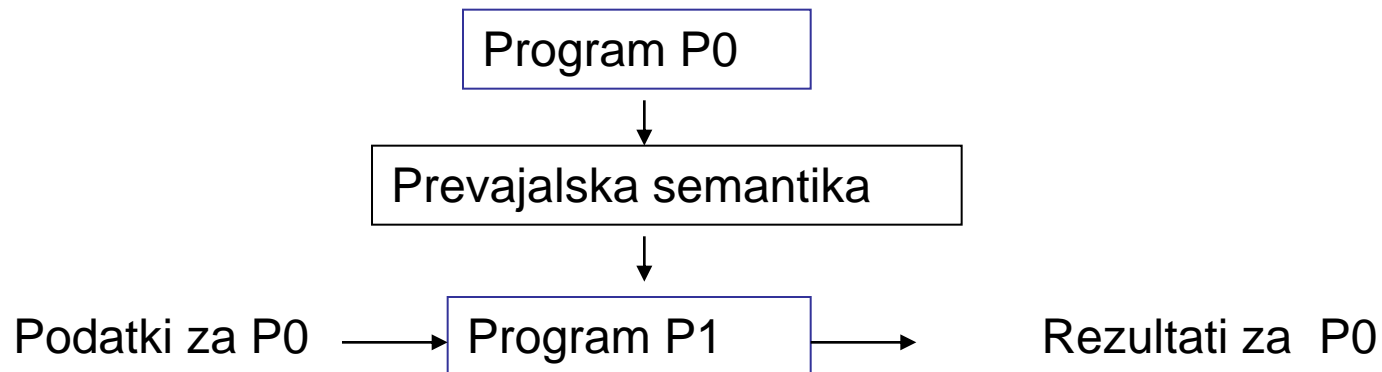
- Sintaksa - razmeroma neproblematično
  - Gramatike
  - BNF zapis
  - Sintaksni diagrami
- Semantika - bolj problematično
- Številni pristopi
  - Atributne gramatike
  - Prevajalska semantika
  - Operacijska semantika
  - Denotacijska semantika
  - Aksiomska semantika
  - Naravna semantika (natural semantics)

ATRIBUTNE GRAMATIKE

- Neterminalni simboli gramatike: dodamo attribute
- Atributi so nosilci pomena
- Npr. DCG v prologu (Definite Clause Grammar)
- Definiranje pomena naravnega jezika v DCG

PREVAJALSKA SEMANTIKA

- Prevajalska semantika = Translational semantics
- Program P0 v jeziku L0
- Program P1 v jeziku L1
- Pomen $P0 = P1$, pri čemer P1 da enake rezultate kot P0

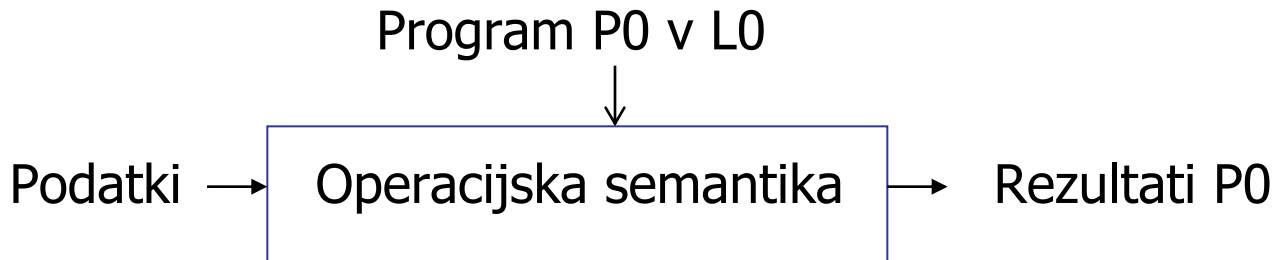

PREVAJALSKA SEMANTIKA

- Prednost: prevajalska semantika pokaže, kako naj bo narejen prevajalnik za L0
- Slabost: Zelo odvisna od konkretnega ciljnega jezika

OPERACIJSKA SEMANTIKA

- Semantika je interpreter za jezik L0

- Prednosti:
  - Daje intuitiven opis jezika (kaj naredijo posamezni konstrukti jezika?)
  - Privlačno za programerja - semantika (interpreter) = algoritem
  - Prototipno programiranje, izvedljiva specifikacija
- Slabost: Omejitve, ki sledijo iz konkretne implementacije (računalnik in jezik interpreterja)

DENOTACIJSKA SEMANTIKA

- Pomen programa so matematični objekti v *semantični domeni* programa
- Semantična domena odvisna od tematike programa, vendar naj bi vsebovala matematične objekte
- *Semantične funkcije* preslikajo sintakšno strukturo programa v semantično domeno (semantika se navezuje na sintakso)
- Program $\rightarrow$ Sintakšno drevo $\xrightarrow{\text{Semantične funkcije}}$ Pomen
- Denotacijski princip definiranja semantičnih funkcij: pomen celote je kombinacija pomenov sestavnih delov

DENOTACIJSKA SEMANTIKA: PRIMER

- Sintaktična domena: binarna števila **B**
- Semantična domena: naravna števila **N**
- Semantična funkcija $\text{num}: \mathbf{B} \rightarrow \mathbf{N}$

- Sintaksa

$$\mathbf{B} ::= 0 \mid 1 \mid \mathbf{B} 0 \mid \mathbf{B} 1$$

- Semantična funkcija

$$\text{num} [0] = 0, \quad \text{num} [1] = 1$$

$$\text{num} [\mathbf{B} 0] = 2 * \text{num} [\mathbf{B}]$$

$$\text{num} [\mathbf{B} 1] = 2 * \text{num} [\mathbf{B}] + 1$$

DENOTACIJSKA SEMANTIKA BINARNIH ŠTEVIL V DCG

% Sama sintaksa

bnum --> bdigit.

bnum --> bnum, bdigit.

bdigit --> [0].

bdigit --> [1].

BINARNA ŠTEVILA - DODAMO POMEN

$\text{bnum}(N) \rightarrow \text{bdigit}(N)$. $\% N = \text{pomen bin. števila}$

$\text{bnum}(N) \rightarrow \text{bnum}(N_1), \text{bdigit}(N_2), \{N \text{ is } 2*N_1 + N_2\}$.

$\text{bdigit}(0) \rightarrow [0]$.

$\text{bdigit}(1) \rightarrow [1]$.

?- $\text{bnum}(N, [1,0,1], [])$.

$N = 5$

?- $\text{bnum}(5, B, [])$.

$B = [1,0,1]$

DENOTACIJSKA SEMANTIKA: NOTACIJA

Program $\xrightarrow{\text{Pomen}}$ Matematični objekt (običajno funkcija)

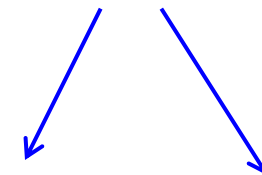

$$y = \text{Pomen} [\text{Program}] (x)$$

$$\text{Pomen} [\text{Program}] : X \longrightarrow Y$$

Oglati oklepaji - sintaktični argumenti; Pomen[Program]

*Včasih oklepaji
zapisani kot:*

PROGRAMSKI JEZIK ZA ZELO ENOSTAVEN RAČUNALNIK (primer, Meyer)

- Računalnik: register + izhodni trak
- Podatek = začetno stanje registra
- Rezultati = končna vsebina izhodnega traku

Primer programa

```
[ begin,  
    dte,          % Double to even: podvoji vsebino registra  
    dto,          % Double to odd: podvoji vsebino registra, prištej 1  
    print,  
    dto,  
    print,  
    dto,  
    halve,  
    dte,  
    print,  
end]
```

Npr.: Začetna vrednost registra = 0, rezultat je izhodni trak: 1, 3, 6

SINTAKSA

% Sintaksa jezika za ta racunalnik

program --> [begin], instructs, [end].

instructs --> instr.

instructs --> instr, instructs.

instr --> [dte].   % Double to even: $\text{reg} := 2 * \text{reg}$

instr --> [dto].   % Double to odd: $\text{reg} := 2 * \text{reg} + 1$

instr --> [halve].   % $\text{reg} := \text{reg} \text{ div } 2$

instr --> [print].   % Print reg on output tape

DENOTACIJSKA SEMANTIKA

- Pomen programa določi semantična funkcija:

$$M_{\text{program}}[p]: N \rightarrow N^*$$

$$M_{\text{program}}: \text{Program} \rightarrow (N \rightarrow N^*)$$

- Pomen ukaza (instr) določa semantična funkcija:

$$M_{\text{instr}}[i]: \text{State} \rightarrow \text{State}$$

$$M_{\text{instr}}: \text{instr} \rightarrow (\text{State} \rightarrow \text{State})$$

POMEN UKAZA

```
Minstr[i: instr] ( (reg,tape): state) =  
  case i of  
    dte:      ( 2*reg, tape)  
    dto:      ( 2*reg+1, tape)  
    halve:    ( reg div 2, tape)  
    print:    ( reg, tape + reg)  
  end
```


POMEN ZAPOREDJA UKAZOV

$M_{\text{instructs}}: \text{Instructs} \rightarrow (\text{State} \rightarrow \text{State})$

$M_{\text{instructs}}[c:\text{instructs}] ((\text{reg}, \text{tape}): \text{state}) =$

if empty(tail(c)) then

$M_{\text{instr}}[\text{head}(c)] ((\text{reg}, \text{tape}))$

else

$M_{\text{instructs}}[\text{tail}(c)] (M_{\text{instr}}[\text{head}(c)] ((\text{reg}, \text{tape})))$

DODAMO POMEN V DCG

```
program( (R0 --> OutTape) ) -->  
  [begin], instructs(( (R0,[]) --> (R,OutTape) ) ), [end].
```

```
instructs( Minstr ) -->  
  instr( Minstr ).
```

```
instructs( ( State0 --> State ) ) -->  
  instr( ( State0 --> State1 ) ),  
  instructs( ( State1 --> State ) ).
```

POMEN, NAD.

$\text{instr}(((R_0, \text{Tape}) \rightarrow (R, \text{Tape}))) \rightarrow$
[dte], { R is $2 * R_0$ }.

$\text{instr}(((R_0, \text{Tape}) \rightarrow (R, \text{Tape}))) \rightarrow$
[dto], { R is $2 * R_0 + 1$ }.

$\text{instr}(((R_0, \text{Tape}) \rightarrow (R, \text{Tape}))) \rightarrow$
[halve], { R is $R_0 // 2$ }.

$\text{instr}(((R, \text{Tape}_0) \rightarrow (R, \text{Tape}))) \rightarrow$
[print], { conc(Tape_0 , [R], Tape)}.

POMEN PROGRAMOV Z ZANKO

- Primer programa:

```
[ begin,  
  dte,  
  while, reg_below( 100), do,           % Reg < 100  
    begin, dte, dto, print, end,  
end]
```

V POMEN EKSPPLICITNO UVEDEMO FUNKCIJE

- Predstavitev funkcije
- Funkcija je objekt oblike:

`fun( X, Y, Constraints)`

- Funkcija preslika $X \rightarrow Y$
- Omejitve so navadno podane kot zaporedje prologovih ciljev

PRIMER FUNKCIJE

- $F = \text{fun}(X, Y, Y \text{ is } 2*X+1)$
- ?- $F = \text{fun}(X, Y, Y \text{ is } 2*X+1),$
     $\text{apply}(3, Y, F).$
     $Y = 7$

PREDIKAT APPLY

- Definicija pomožnega predikata apply za klic funkcij
- `apply( Arg, Res, F )` : uporabi funkcijo F na Arg, rezultat je Res

`apply( X, Y, fun( X, Y, Constraints)) :-`

`Constraints.` *% Izvedi omejitve Constraints na argumentih X in Y*

PREDIKAT ZA ITERACIJO

while Condition do BodyOfLoop

% loop(State0, Meaning_of_Condition, Meaning_of_Body, State)

loop(State0, Mcond, _, State0) :-
    apply(State0, false, Mcond), !.

*% State unchanged
% Condition false - exit loop*

loop(S0, Mcond, MBody, S) :-
    copy_term(MBody, MBodyCopy),
    apply(S0, S1, MBody),
    loop(S1, Mcond, MBodyCopy, S).

*% Here condition is true
% Copy Mbody (body meaning)
% Execute body of loop
% Iterate*

SEMANTIKA ZA JEZIK ENOSTAVNEGA RAČUNALNIKA Z ZANKO

program(fun(R0, Tape, apply((R0,[]), (_,Tape), Minstructs))) -->
[begin], instructs(Minstructs), [end].

instructs(Minstr) --> instr(Minstr).

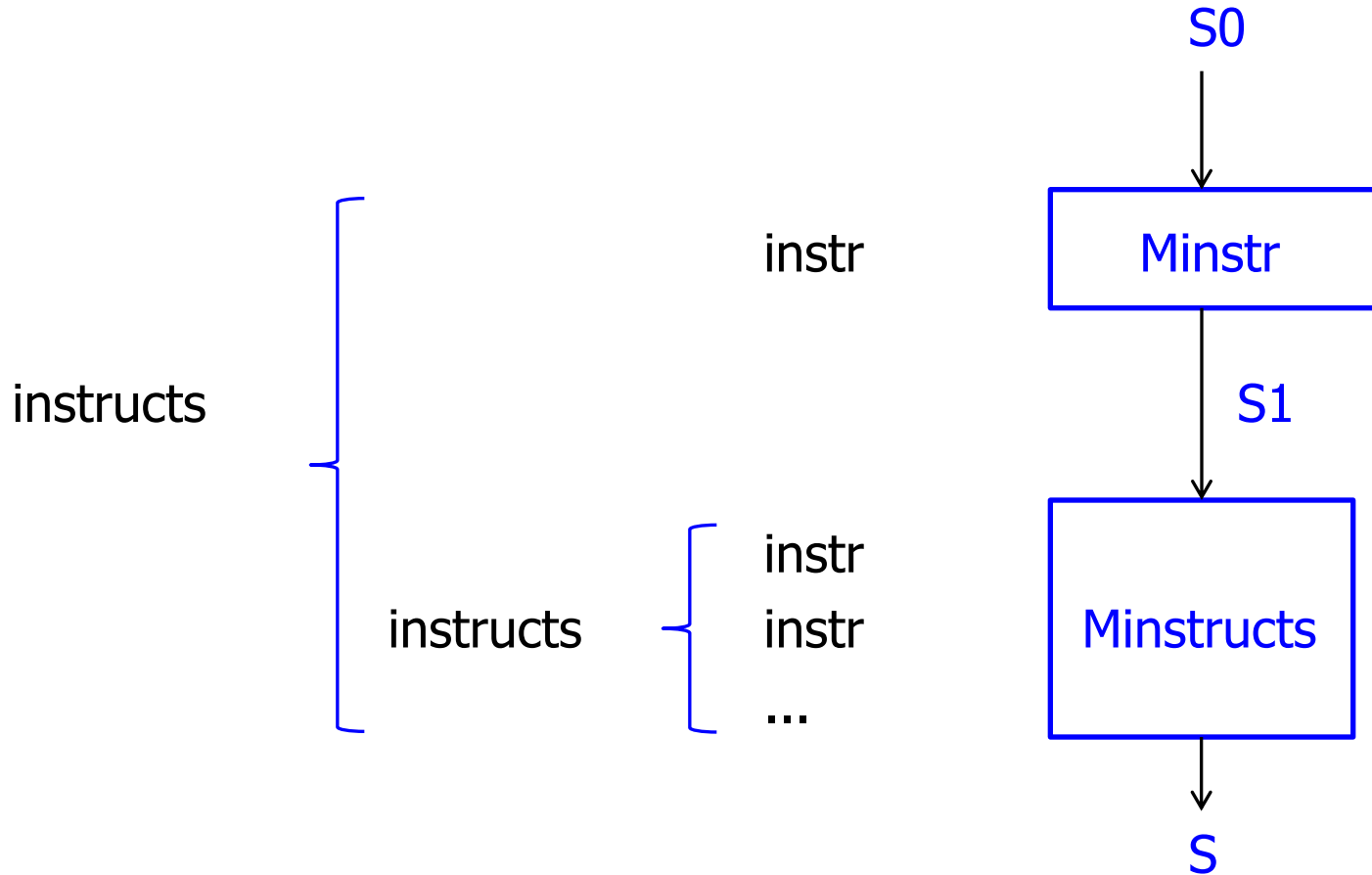
instructs(fun(S0, S, *% See diagram next slide*
(apply(S0, S1, Minstr), apply(S1, S, Minstructs)))) -->
instr(Minstr), instructs(Minstructs).

instr(fun((R0,Tape), (R,Tape), R is 2*R0)) --> [dte].

POMEN SESTAVLJENEGA UKAZA instructs

Sintaksa

Pomen

SEMANTIKA JEZIKA Z ZANKO

`instr( fun( S0, S, loop( S0, Mcond, Minstructs, S) ) ) -->`
`[ while], cond( Mcond), [do, begin], instructs( Minstructs), [end].`

`cond( fun( (Reg, _), TruthVal,`
`( Reg < X, !, TruthVal = true; TruthVal = false) ) ) -->`
`[ reg_below(X) ].`   *% Register value less than X*

...

ENOSTAVEN ALGORITMIČNI JEZIK

- Primer programa:

```
begin
```

```
  a := a + b
```

```
  b := a - b
```

```
  a := a - b
```

```
end
```

- Kaj naredi ta program?

PRIMER PROGRAMA, SEZNAMSKI ZAPIS

- Seznamski zapis za DCG gramatiko:

```
program1(  
  [ begin,  
    a, :=, a+b,  
    b, :=, a-b,  
    a, :=, a-b,  
  end]).
```

MALO BOLJ ZANIMIV PROGRAM

```
begin
  r := a
  q := 0
  while b =< r do
    begin
      q := q + 1
      r := r - b
    end
  end
end
```

- Kaj naredi ta program?

SINTAKSA JEZIKA

program --> [begin], instructs, [end].

instructs --> instr.

instructs --> instr, instructs.

instr --> var, [:=], expr. *% Prireditveni stavek*

instr --> [print(X)], {atom(X)}. *% Izpiši vrednost spremenljivke X*

instr --> [while], cond, [do, begin], instructs, [end]. *% While zanka*

SEMANTIKA

program(fun(S0, S, apply(S0, S, Minstructs))) -->
[begin], instructs(Minstructs), [end].

instructs(Minstr) --> instr(Minstr).

instructs(fun(S0, S, (apply(S0, S1, Minstr), apply(S1, S, Minstructs))))
-->
instr(Minstr), instructs(Minstructs).

SEMANTIKA, PRIREDITVENI STAVEK

- Predstavitev stanja: seznam elementov oblike $\text{Var} = \text{Value}$
Vsebuje lahko tudi "izhodni trak" $\text{printout} = [\text{Val1}, \text{Val2}, \dots]$
- Primer: $\text{State} = [a = 9, b = 2, q = 0, r = 9, \text{printout} = [0, 9]]$

```
instr( fun( S0, [ X = Value | S1],           % Dodaj novo vrednost sprem. X
        ( apply( S0, Value, Mexpr),        % Izrač. vrednost izraza
          del( X = _, S0, S1) ) ) )        % Briši staro vrednost sprem. X
```

-->

```
var( X), [ := ], expr( Mexpr).
```

SEMANTIKA, PRINT(X)

```
instr( fun( S0, [ printout = L1 | S1],  
        ( member( X=V, S0),  
          del( printout = L0, S0, S1),  
          conc( L0, [V], L1) ) ) )
```

-->

```
[ print( X)].
```

% Print value of variable X on output

SEMANTIKA, WHILE ZANKA

```
instr( fun( S0, S,  
          loop( S0, Mcond, Minstructs, S) ) )
```

-->

```
[ while], cond( Mcond), [do, begin], instructs( Minstructs), [end].
```

SEMANTIKA, POGOJNI IZRAZ

```
cond( fun( S, TruthVal,  
        ( apply( S, Val1, ME1),  
          apply( S, Val2, ME2),  
          ( Val1 < Val2, !, TruthVal = true; TruthVal = false) ) ) ) )
```

-->

```
expr( ME1), [ < ], expr( ME2).
```

% Expression1 < Expression2

SEMANTIKA, VAR, EXPR

var(X) --> [X], { atom(X)}.

expr(fun(S, Value, eval(Expr, S, Value))) -->

[Expr].   % Expr je aritm. izraz v prologu, npr. $x + 2*y + 3$

EVALUACIJA IZRAZOV

- Vrednost izraza za dano stanje programskih spremenljivk

?- `eval( x + 2*y + 3, [ x=2, y = 1, z=9], Value).`

Value = 7

EVALUACIJA IZRAZOV

% eval(Expr, State, Value): Expr in state State evaluates to Value

eval(N, _, N) :-
  number(N), !.

% The value of a number is the number itself

eval(X, State, Val) :-
  atom(X), !,
  member(X = Val, State).

% A program variable

% Current value of X

eval(E1 + E2, State, Val) :-
  eval(E1, State, V1),
  eval(E2, State, V2),
  Val is V1 + V2.

!, % The sum of E1 and E2

...

SEMANTIKA PROGRAMSKIH JEZIKOV: POVZETEK

- Razni pristopi:
  - prevajalska semantika,
  - operacijska semantika,
  - denotacijska semantika,
  - aksiomska semantika, ...
- Denotacijska semantika
  - pomeni stavkov so matematični objekti, npr. funkcije
  - semantika se navezuje na sintaksno strukturo
  - pomen stavčne fraze je defniran kot kombinacija pomenov podfraz
  - za pomen programa potrebujemo stanje računalnika (ali del stanja)
- Denotacijsko semantiko lahko vgradimo v DCG gramatiko